

Source :

ธีรศิริจักร

Date : ๒๕ มกราคม ๒๕๕๗

Page :

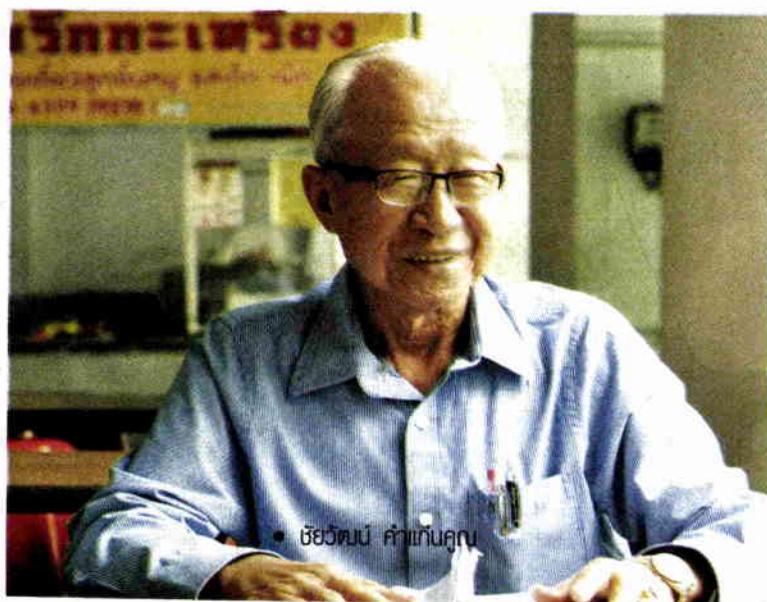
No :

๕๗๐๐๕๓๐๙

๖

สภากาชาด

มีหลายปัจจัยทำราคาค่าอ้อยร่วง!

ป ๒๕๕๖/๒๕๕๗ เป็นอีกปีที่น่าจับตามองสถานการณ์อ้อยและน้ำตาล หลังจากที่ 1-2 ปีที่ผ่านมาราคาน้ำตาลในตลาดโลกดีดตัวดึํขึนโดยราคาน้ำตาลดีบยังอยู่ในกรอบเฉลี่ย 20 เซ็นต์ต่อบอนด์ ขึ้นไป ในขณะที่การบริโภคน้ำตาลก็เพิ่มปริมาณสูงขึ้นต่อเนื่อง ทั้งการนำเข้าในประเทศและนำเข้าในตลาดโลกมากขึ้น

สถานการณ์อ้อยและน้ำตาลนับจากนี้ไป รวมถึงความเคลื่อนไหวด้านราคาเมื่อปริมาณน้ำตาลและการบริโภคในตลาดโลกมีมากขึ้น

โดยเช่าให้มุมมองภาพรวมอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลปี ๒๕๕๗ ว่า ยังมองโลกในแง่ดีว่า ยังมีอนาคต เพราะมองว่าอ้อยเป็นพืชเศรษฐกิจ มีความสำคัญกับอุตสาหกรรมอาหารและพลังงาน ขึ้นอยู่ที่วาระราษฎรจะมีความตั้งใจจริงในการดูแลอุตสาหกรรมน้อย่างไร เช่น รถที่ใช้อี 85 หรือรถที่ใช้อ Ethan oil แทนน้ำมันนั้น ควรจะให้มีการใช้อย่างแพร่หลายมากขึ้นได้อย่างไร โดยที่รัฐจะต้องมีนโยบายในการจูงใจทั้งกับผู้ประกอบการและผู้บริโภค

ซึ่งเรื่องนี้ก่อนหน้านั้นรัฐบาลก็เริ่มให้พื้นที่ที่ไม่เหมาะสมในการนำมาปลูกอ้อย โดยรัฐบาลจะให้การสนับสนุนค่าไฟฟ้า และสนับสนุนค่าปัจจัยการผลิตต่างๆ ซึ่งตรงนี้ยังไม่ชัดเจน ขณะที่ชาวนาเก็บริมไปลงทະเบียนให้เปลี่ยนพื้นที่นาเป็นพื้นที่ปลูกอ้อยบ้างแล้ว โดยไปลงทະเบียนไว้กับกระทรวงเกษตรฯ โดยทั่วประเทศมีพื้นที่นาที่ไม่เหมาะสมต่อการปลูกข้าวประมาณ 4 ล้านไร่ ที่สามารถนำมาเป็นพื้นที่ปลูกอ้อยได้ ซึ่งที่ผ่านมา ก็มีโรงงานน้ำตาลให้การสนับสนุนลูกໄร โดยเฉพาะภาคอีสานจะมีพื้นที่นาบนดอนอยู่มาก ที่จะปรับเป็นพื้นที่ปลูกอ้อยแทนปลูกข้าวได้

ชาวไร่รอแหล่งเงินกู้นาพื้นค่าอ้อย

ส่วนสถานการณ์ของราคาย้อยเบื้องต้นปี ๒๕๕๖/๒๕๕๗ ที่ประกาศออกมาแล้วอยู่ที่ 900 บาทต่อดัน ณ ค่าความหวานที่ 10 ซีซี/แอล ซึ่งราคานี้ยังไม่ถึงจุดคุ้มทุน จึงได้เรียกร้องให้รัฐหาแหล่งเงินกู้มาเพิ่มค่าอ้อยให้ชาวไร่ในอัตราตันละ 250 บาทต่อดัน ก็จะทำให้ค่าอ้อยปี ๒๕๕๖/๒๕๕๗ เพิ่มเป็น 1,150 บาทต่อดัน อ้อย ก็จะได้ราคาอ้อยใกล้เคียงกับปี ๒๕๕๕/๒๕๕๖

ทั้งนี้ราคาอ้อยที่ชาวไร่ขอให้รัฐสนับสนุนแหล่งเงินกู้ยังอยู่ระหว่างการพิจารณา ซึ่งได้รับการสนับสนุนมาเป็นรัฐบาลใหม่ก็ต้องให้การสนับสนุน ซึ่งอาจจะล่าช้าไปบ้าง แต่ก็ขอให้ได้แหล่งเงินกู้ดูกับเบี้ยต่ำ

เข้ามาซ่วยเหลือไม่ใช่นั้นชาวไร่จะได้รับผลกระทบ เพราะลงทุนไปแล้ว

หกายปัจจัยทำราคาอ่อนร่วง

อย่างไรก็ตามที่ราคาก้อยเมื่อต้นปี 2556/2557 ออกมาต่ำกว่า 1 พันบาท ต่อตันอ้อยนั้นมาจากหลายปัจจัยที่ต้องดู ที่ราคาน้ำตาลในตลาดโลกอยู่ในจังหวะขาลง โดยทั้งปีราคาน้ำตาลรายเดือน เคลี่ยญอยู่ที่ 18 เซ็นต์ต่อบอนด์ ซึ่งหลุดกรอบ 20 เซ็นต์ต่อบอนด์ไปแล้ว ขณะที่บริมาณอ้อยและน้ำตาลในตลาดโลกมีมากขึ้น ทำให้แต่ละประเทศพึงพาตัวเองได้ โดยจะเห็นว่าบางประเทศลดการนำเข้าน้ำตาลจากไทยลง เช่นเดือนมกราคม-

พ.ศ. 2554/2555 ไทยส่งออกน้ำตาลไปอินโดนีเซีย 1,853 ล้านตัน ญี่ปุ่น 820,529 ตัน เปรียบเทียบปีผลิต 2555/2556 ช่วงเดียวกันส่งออกไปอินโดนีเซียลดลงเหลือ 1,760 ล้านตัน ญี่ปุ่น 697,630 ตัน เป็นต้น รวมถึงเศรษฐกิจโลกชะลอตัว ทำให้ความต้องการใช้น้ำตาลลดลง

ทั้งนี้ช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนพฤษภาคมปีต่อไปอุตสาหกรรมอาหารลดลง 2555/2556 มีการส่งออกน้ำตาลลดลงอยู่ที่ 6,288,251 ตันน้ำตาล เทียบกับปี 2554/2555 ช่วงเดียวกันมีการส่งออกน้ำตาลออยู่ที่ 7,295,286 ตันน้ำตาล

นายกสมาคมชาวไร่อ้อยน้ำพอง จ.ขอนแก่น กล่าวถึงตัวเลขคาดการณ์

ผลผลิตอ้อยปี 2556/2557 ว่าจะทำได้ถึง 110 ล้านตันอ้อย มากกว่าปี 2555/2556 ที่มีปริมาณอ้อยราว 100 ล้านตันเศษ เนื่องจากปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยปี 2556 ดีขึ้น และมีการเพิ่มน้ำที่ปลูกอ้อย รวมถึงมีโรงงานน้ำตาลเกิดขึ้นใหม่ โดยพื้นที่ภาคอีสานที่จ.อุดรธานีมี 1 โรงงานน้ำตาลและที่จ.เลยอีก 2 โรงงานน้ำตาล และยังมีโรงงานน้ำตาลเกิดใหม่ในภาคเหนืออีก ในขณะที่โรงงานน้ำตาลเก่าก็มีการขยายกำลังการหีบอ้อยมากขึ้นด้วย

อย่างไรก็ตามหากมองแนวโน้มราคาน้ำตาลในตลาดโลกปี 2557 แล้ว ยังไม่มีตัวชี้วัดว่าจะทำให้ราคาน้ำตาลกระเต็งขึ้น เนื่องจากในตลาดโลกมีปริมาณน้ำตาลมากขึ้นทั้งที่อินเดีย จีน และบราซิล ที่ต่างมีผลผลิตอ้อยและน้ำตาลมากขึ้น ทำให้หั้งอินเดีย และจีน มีการนำเข้าน้ำตาลจากไทยลดลง

นอกจากนี้ราคาวาตุ US គุกดักของอเมริกาที่เคยช่วยเหลือกันมาในเรื่องฐานทัพในอดีต เช่น ไทยและฟิลิปปินส์เคยมีราคางานกว่าตลาดโลกมีราคามากกว่าตลาดโลก เนื่องจากผลผลิตน้ำตาลในอเมริกาเพิ่มขึ้น

นายชัยวัฒน์ มองว่าในแต่ละประเทศ ชาวไร่อ้อย อย่างให้หน่วยงานสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมดำเนินการเร่งด่วน ในเรื่องใดบ้างนั้น หากเป็นไปได้อยากให้สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (สอන.) มีการคำนวนราคาก้อยเบื้องต้นและเบื้องสุดท้ายเร็วขึ้นกว่าเดิม รวมถึงการแก้ปัญหาไม่ลงตัวในเรื่องการแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลให้คลี่ลายเร็วขึ้น เพราะที่ผ่านมาโรงงานก็บอกว่าแบ่งได้แค่นี้ ขณะที่ชาวไร่องมองว่าขายได้มากแต่ทำไม่แบ่งได้แค่นี้ ซึ่งไม่ต้องการให้ชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลขัดแย้งกันเอง ซึ่งปัจจุบันโรงงานน้ำตาลก็ขยายตัวมากขึ้นจนถึง

ขณะนี้มีโรงงานน้ำตาลมากกว่า 50 โรง งานแล้ว

ส่วนความคืบหน้าเปิดเสรีน้ำตาลที่บริโภคภายในประเทศนั้น ถึงวันนี้การหารือร่วมกันยังไม่ตกลงกัน เพราะในแรกที่ตี Orr ให้เปิดเสรี ขณะที่ชาวไร่องบอกว่าถ้าเปิดเสรีแล้วจะมีหลักประกันอะไรที่ไม่ให้ผู้บริโภคได้รับผลกระทบหากน้ำตาลขาดแคลน ซึ่งชาวไร่อ้อยคงถึงความเดือดร้อนของผู้บริโภคภายในประเทศเป็นหลักก่อน

เพิ่มพูนทรัพย์ต้องจัดการได้

สำหรับปี 2557 ในแต่ละแห่งชาวไร้อ้อย มีความเป็นห่วงเรื่องการเพิ่มน้ำที่ปลูกอ้อย ที่จะทำให้ปริมาณอ้อยมากขึ้น จนเกินความต้องการ ดังนั้นภาครัฐจะต้องลงมาตรการ บริหารจัดการตรงนี้ได้ เพราะถ้าปริมาณอ้อยและน้ำตาลมากขึ้น ก็จะทำให้ความต้องการในตลาดอิมตัวตลาดรายไปเป็นของผู้ซื้อ ดังนั้นจึงควรศึกษาตรงนี้ให้รอบคอบและทำให้เกิดความสมดุลให้มากที่สุด และอย่างให้รัฐบาลลงมาตรการสนับสนุนลดต้นทุนเพิ่มปริมาณผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น โดยชาวไร่มองว่าต้องเป็นธุรกิจที่เชิดหน้าชูตาให้กับประเทศไทยเป็นเบอร์ 2 รองจาก巴西 และคุณภาพน้ำตาลได้รับการยอมรับจากตลาดส่งออก พอเปิดตลาดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (เออีซี) ไทยก็ยังได้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมนี้

อย่างไรก็ตามปี 2557 น้ำตาลสำหรับบริโภคภายในประเทศ (គุกดัก) จะมีจำนวน 25 ล้านกรัมสูบ และเป็นគุกดัก 8 แสนตัน ส่งออกโดยบริษัทอ้อยและน้ำตาลไทยฯ (อันท.) จำนวน 4 แสนตัน และอีก 4 แสนตัน ขยายคืนให้โรงงานน้ำตาลโดยอิงจากราคาน้ำตาลที่ชาวไร่ขาย ที่เหลือเป็นการส่งออกគุกดัก โดยโรงงานน้ำตาล